

Міністерство освіти і науки України
Волинський національний університет
імені Лесі Українки
Наукове товариство аспірантів і студентів

МАТЕРІАЛИ

XV Міжнародної науково-практичної конференції
аспірантів і студентів

«Молода наука Волині: пріоритети

та перспективи досліджень»

(12–13 травня 2021 року)

Електронне видання на CD-ROM

Луцьк
2021

УДК 001(477.82)(082)

М 75

*Рекомендовано до друку вченою радою
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 5 від 28.04.2021 р.)*

Оргкомітет конференції:

Цьось Анатолій Васильович – ректор Волинського національного університету імені Лесі Українки, доктор наук з фізичного виховання та спорту, професор, голова оргкомітету.

Засекіна Лариса Володимирівна – проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародної співпраці Волинського національного університету імені Лесі Українки, доктор психологічних наук, професор.

Глова Ірина Василівна – начальник науково-дослідної частини Волинського національного університету імені Лесі Українки, кандидат психологічних наук.

Ліповська-Маковецька Наталія Іванівна – заступник начальника науководослідної частини Волинського національного університету імені Лесі Українки, кандидат економічних наук, доцент.

Караїм Ольга Анатоліївна – куратор Наукового товариства студентів і аспірантів Волинського національного університету імені Лесі Українки, кандидат економічних наук, доцент.

Мельничук Христина Олегівна – фахівець науково-дослідної частини Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Романюк Ярослав Євгенійович – керівник наукової групи Швейцарської федеральної лабораторії матеріалознавства і технологій (ЕМРА), кандидат хімічних наук.

Юрченко Оксана Миколаївна – інженер науково-дослідної частини Волинського національного університету імені Лесі Українки, кандидат фізико-математичних наук, доцент.

Голуб Геннадій Сергійович – голова Ради молодих вчених Волинського національного університету імені Лесі Українки, кандидат географічних наук, доцент.

Матеріали XV Міжнародної науково-практичної конференції аспірантів і студентів «Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень» (12–13 травня 2021 року). Луцьк: ВНУ ім. Лесі Українки, 2021. 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). Об'єм даних 6,68 Мб.

ISBN 978-966-600-732-5

У збірнику вміщено тези доповідей та повідомлень аспірантів і студентів, учасників XV Міжнародної науково-практичної конференції «Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень» (12–13 травня 2021 року) у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

Матеріали подано за загальною редакцією наукових керівників.

УДК 001(477.82)(082)

© Гончарова В. О. (обкладинка), 2021

© Волинський національний

університет імені Лесі Українки, 2021

ISBN 978-966-600-732-5

Оксентюк Д. П., Бірук В. П. – студенти
II курсу навчально-наукового медичного
інституту ВНУ імені Лесі Українки;
Сітовський А. М. – к. н. з фіз. вих. і спорту,
доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії
ВНУ імені Лесі Українки

Функціональний резерв серця та фізична працездатність підлітків 12–14 років різних медичних груп

Вступ. Найбільш поширеними індикаторами оцінки ефективності здоров'язберігаючих технологій є показники діяльності серцево-судинної системи підлітків. На сьогодні відомостей кількісного обґрунтування інформативності, прогностичної й діагностичної значимості таких показників у процесі корекції функціонально-резервних можливостей серцево-судинної системи підлітків недостатньо.

Необхідною й обов'язковою умовою розподілу учнів на медичні групи є визначення функціонально-резервних можливостей серцево-судинної системи за пробою Руф'є [1]. В різних дослідженнях вказується, що за показниками індексу Руф'є більшість школярів відносять до спеціальної медичної групи [2].

Мета дослідження. Визначити рівні функціонального резерву серця за даними індексу Руф'є та вивчити фізичну працездатність школярів 12–14 років різних медичних груп.

Матеріал та методи дослідження. Було обстежено 178 школярів 7–8-х класів віком 12–14 років (85 хлопців та 93 дівчини). Дослідження проводилось на початку навчального року. Усі учні добровільно взяли участь у цьому експерименті, а також було отримано письмову згоду їх батьків.

Фізична працездатність досліджувалась за показниками велоергометричної проби PWC_{170} . Одномоментний тест ступінчасто зростаючої потужності тривалістю не менше 9 хв.

Розподіл учнів на медичні групи проводили за показниками рівня функціонально-резервних можливостей серцево-судинної системи, що проводять за індексом Руф'є (IP) [1].

Результати дослідження. При розподілі медичним працівником навчального закладу на початку навчального року учнів на медичні групи для занять фізичною культурою встановлено, що за показни-

ками індексу Руф'є, до основної медичної групи увійшло 13,5 % підлітків, до підготовчої групи – 35,4 %, до спеціальної медичної групи – 51,1 % школярів. Серед школярів спеціальної медичної групи був лише один підліток, що мав відхилення у стані здоров'я постійного характеру (0,6 % від загальної кількості). Серед учнів віднесених до підготовчої медичної групи було троє підлітків у відновному періоді після гострої захворюваності (1,8 % від загальної кількості). Решта школярів були віднесені до підготовчої й спеціальної медичної групи лише за результатами проби Руф'є.

Слід зазначити, що між медичними групами не було суттєвих відмінностей у показниках індексу маси тіла, життєвої ємності легень, життєвого індексу, ЧСС й артеріального тиску.

За результатами тесту PWC_{170} встановлено гірші (абсолютні та відносні значення тесту PWC_{170}) показники фізичної працездатності у школярів спеціальної медичної групи на фоні гіршого функціонального резерву серця за даними проби Руф'є.

За даними кореляційного аналізу встановлено, що у загальній вибірці, підліткам з вищим рівнем функціонального резерву серця, за показниками індексу Руф'є, характерні вищі абсолютні й відносні показники фізичної працездатності ($p < 0,05$).

Це підтверджує відомі закономірні взаємозв'язки фізичної працездатності й функціональних можливостей серцево-судинної системи [3–5]. Однак не відображає чітких відмінностей у рівнях фізичної працездатності між різними медичними групами. Оскільки у кожній медичній групі показники тесту PWC_{170} коливаються у досить широких діапазонах за даними перцентильного аналізу. А наявність кореляції між тестом PWC_{170} та пробю Руф'є може пояснюватись наявністю спільного фактору при їх обрахунку – ЧСС.

Висновки. Існуючі підходи до розподілу учнів на медичні групи за показниками індексу Руф'є не відображають реальних адаптивних можливостей й рівня фізичної працездатності школярів.

Необхідні подальші вивчення інформативності й доцільності застосування проби Руф'є для розподілу школярів на медичні групи.

Джерела та література

1. Про забезпечення медико-педагогічного контролю за фізичним вихованням учнів у загальноосвітніх навчальних закладах: Наказ М-ва охорони здоров'я України та М-ва освіти і науки України № 518/674 від 20.07.2009 р.

2. Заневський І. П. Проба Руф'є як метод діагностики функціонального стану серцево-судинної системи дітей шкільного віку. *Спортивна наука України*. 2011. № 3. С. 71–92.
3. Сітовський А. М. Річна динаміка фізичної працездатності дівчаток 7-х класів в умовах трьох уроків фізичної культури залежно від темпів їх біологічного розвитку. *Сучасні оздоровчо-реабілітаційні технології: зб. наук. пр.* Луцьк, 2005. № 1. С. 146–150.
4. Сітовський А. М. Фізична працездатність підлітків в умовах диференційованого фізичного виховання з урахуванням темпів їх біологічного дозрівання. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. пр. Волин. нац ун-ту ім Лесі Українки/уклад.: А. В. Цьось, С. П. Козіброцький.* Луцьк, 2009. № 1 (5). С. 61–65.
5. Сітовський А. М. Особливості річної динаміки фізичної працездатності хлопчиків 7-х класів в залежності від темпів їх біологічного розвитку. *Молода спортивна наука України: зб. наук. пр. з галузі фіз. культури та спорту.* Львів, 2005. Вип. 9, т. 4. С. 58–62.

Олійник Я. Г. – студентка II курсу навчально-наукового медичного інституту
ВНУ імені Лесі Українки;
Сітовський А. М. – к. н. з фіз. вих. і спорту,
доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії
ВНУ імені Лесі Українки

Поширеність ожиріння у хворих після ішемічного інсульту у резидуальний період захворювання

Постановка проблеми. У світі щорічно інсульт виникає у понад 15 млн людей і майже 5 млн помирають унаслідок нього [1]. Інсульт посідає одне з основних місць серед причин смертності та перше місце у структурі стійкої втрати працездатності [2]. Інсульт є найбільш важливою причиною набутої стійкої інвалідності в дорослому віці [4].

Близько 75 % всіх інсультів становить первинні інсульти й біля 25 % – повторні. У віці після 45 років кожне десятиліття число інсультів у відповідній віковій групі подвоюється. Смертність при інсульті досить висока: зі 100 хворих у гострому періоді інсульту 35–40 чоловік помирає.